

РЕШЕНИЕ

№ 173

гр. Монтана, 28.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МОНТАНА, ПЪРВИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: РУМЯНА МИХАЙЛОВА

при участието на секретаря НИКОЛИНКА Г. АЛЕКСАНДРОВА като разгледа докладваното от РУМЯНА МИХАЙЛОВА Административно наказателно дело № 20221630200755 по описа за 2022 година

Производството е по чл.59, ал.1 и сл. от ЗАНН.

С Наказателно постановление № 12-2200070/23.06.2022г. на Директора на Дирекция "Инспекция по труда" - Монтана на „И.“ ЕООД, ЕИК: xxx, гр.Монтана, с управител Н. И. М. в качеството на работодател е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева за административно нарушение по смисъла на чл.61, ал.1 вр. с чл.62, ал.1 от Кодекса на труда (КТ), на основание чл.416, ал.5 вр. с чл.414, ал.3 от КТ.

Недоволно от Наказателното постановление „И.“ ЕООД, моли да бъде отменено. В съдебно заседание, представляващия дружеството не се явява, представлява се от адв.Н.Б., като поддържат искането за отмяна на НП. Подробни доводи са изложени в писмена защита, направено е и искане за присъждане на разноски.

Въззиваемата страна Дирекция „ИТ“ Монтана чрез процесуален представител ст. юрисконсулт С. К., моли съда да потвърди наказателното постановление, като правилно и законосъобразно. Направено е искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Доказателствата по делото са писмени и гласни. Съдът, след като ги обсъди във връзка с доводите на страните, намира жалбата за допустима

и основателна.

Жалбата е допустима тъй като е подадена в законния 14-дневен срок. Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

На 11.02.2022г. в 15:42 часа св.Л. К. Р. – гл. инспектор в Дирекция „ИТ” Монтана съвместно с колегата си св.С. О. Ш. – гл. инспектор, извършили проверка по спазване на трудовото законодателство в обект – „вътрешен ремонт на общински имот”, находящ се в гр.Монтана, ул. 22-ри септември № 46, обект на „И.” ЕООД гр.Монтана. В хода на проверката било прието, че лицето В. П. С. извършва трудова дейност – като почиства строителни отпадъци. Според проверяващите, лицето на място декларирало, че няма сключен нито трудов, нито граждански договор. Впоследствие при проверката по документи на 22.02.2022г. е представен граждански договор № от 10.02.2022г., и въпреки това било прието, че дружеството в качеството си на работодател е допуснало до работа лицето В. П. С. да предоставя работна сила в полза на дружеството, без отношенията при предоставяне на работна сила да са

уредени като трудови правоотношения и без лицето да има сключен трудов договор в писмена форма. Била оформена информация/сведения за работещите в обекта на основание чл.44 от АПК вр. с чл.402, ал.1, т.3 от КТ, в която за В. П. С. е посочено в графата „работно време” – само за днес, длъжността е метач, без да има трудов или граждански договор. Впоследствие бил представен граждански договор от 10.02.2022г., както и протокол за приемане на извършена работа по граждански договор от 10.02.2022г., сметка за изплатени суми, служебна бележка по чл.45, ал.5 ЗДДФЛ, декларация от В. П. С., както и РКО от 14.02.2022г., удостоверяваща получена от В. П. С. сума от 46.25 лева за извършената дейност.

За установеното нарушение по чл.62, ал.1 вр. с чл.1, ал.2 от КТ св.Л. К. Р. в присъствието на св.С. О. Ш. и св.З. Б. А., служител на ИТ гр.Монтана и техен колега, съставил акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 12- 2200070/24.03.2022г. спрямо работодателя „И.” ЕООД, представлявано от управителя Н. И. М.. Актът е съставен в отсъствие на представляващия дружеството на основание чл.40, ал.2 ЗАНН. На базата на изготвения АУАН, протокол за извършена проверка, редовно връчен на

упълномощено лице, независимо от представения граждански договор, Директора на Дирекция "ИТ" - Монтана в качеството на административнонаказващ орган е намерил, че дружество И. ЕООД гр.Монтана в качеството си на работодател е извършил административно нарушение по смисъла на чл.61, ал.1 вр. с чл. 62, ал.1 от КТ, поради което бил санкциониран на основание чл.414, ал.3 от КТ.

Жалбоподателят е изложил в жалбата си следните доводи против обжалваното НП: на първо място за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаването на АУАН и НП. На следващо място поддържа, че лицето В. П. С. е работил по гражданско правоотношение по силата на сключен граждански договор и осъществената от последния дейност представлява изпълнение на договор за поръчка и няма характеристиките на трудово правоотношение. Доказателство за това е и представения при поискване поименен граждански договор от 10.02.2022г.

В рамките на съдебното следствие св. Л. К. Р., св.С. О. Ш. и св.З. Б. А., поддържат изложените обстоятелства в съставения АУАН. Разпитан е като свидетел и лицето В. П. С., който дава подробни показания за дейността, която е извършвал на 11.02.2022г. преди да бъде извършена проверка от инспекторите към Дирекция „ИТ” – Монтана, за това какво точно е правил, като заявява, че е почиствал боклуци в помещението и ги е изкарвал. Като се имат предвид доказателствата по делото, в т.ч. непосредствено събраните в хода на съдебното следствие, съдът намира, че АНО е приложил неправилно закона. Събраните по делото писмени и гласни доказателства не доказват извършено административно нарушение по чл.61, ал.1 вр. с чл.62, ал.1 от КТ.

Нарушението се явява недоказано, като показанията на разпитаните свидетели Р., Ш. и А. не са достатъчни, за да се приеме, че нарушението е доказано, защото на техните показания се противопоставя приложения граждански договор от 10.02.2022г., ведно с РКОот 14.02.2022г. Според настоящия съд няма правно значение за доказване на нарушението кога във времето е представен гражданския договор. Лицето В. П. С. не се доказва по несъмнен начин да е посочил в хода на проверката на 11.02.2022г., че няма граждански договор. Настоящият състав на съда кредитира показанията на св. В. П. С., макар да е едно от лицата, извършващи дейност в обекта на 11.02.2022г., защото кореспондират с представените писмени

доказателства – граждански договор и РКО, и най-вече съответстват на установеното на 11.02.2022г. – а именно, че лицето В. П. С. е било наето да почисти помещението, да събере отпадъците и да ги изнесе от самото помещение.

Според настоящия съдебен състав, от приетите по делото доказателства не се установява, привлеченото към административнонаказателна отговорност дружество да е извършило вмененото му нарушение по чл.61, ал.1 вр. чл.62, ал.1 от КТ.

Настоящият състав на съда намира, че не са ангажирани от страна на административнонаказващия орган доказателства установяващи по безспорен начин, че дружеството „И.” ЕООД, като работодател е имал намерение и наел В. П. да извършва трудова дейност. Напротив отношенията между В. П. С. и „И.” ЕООД са били уредени с граждански договор от 10.02.2022г., който напълно се отнася за вида дейност, която П. е извършвал на 11.02.2022г. в проверения обект.

В тежест на административнонаказващия орган е да докаже и подкрепи с доказателства твърденията и констатациите си относно извършеното административно нарушение, което в настоящия случай не е сторено. Не са представени доказателства установяващи наличието на всички съществени елементи на трудовото правоотношение, а именно работно време, период, възнаграждение и др. Едва при установяване наличието на тези елементи може да се обоснове извода, че реално лицето полага труд, без да има сключен трудов договор в нарушение императивните разпоредби на КТ. При наличието на спорни обстоятелства във връзка с престирането на работна сила, в тежест на административнонаказващия орган е да извърши разследване на същите, да направи преценка на фактите и едва тогава да обоснове защо приема, че е налице упражняването на труд по трудово правоотношение, без сключен писмен трудов договор.

Административнонаказателните разпоредби следва да се прилагат стриктно, което е от значение не само за защитата на наказаното лице, но и с оглед спазването на принципа на законосъобразност. Отделно от горното, обективната съставомерност на деянието следва да е установена по безспорен и категоричен начин със събраните доказателства, което не е

сторено от административнонаказващия орган. Нееднократно в съдебната практика е отбелязвано, че значимостта на обществените интереси в областта на трудовото и осигурително законодателство не следва да бъдат противопоставяни на правата на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице, което има гарантираната от закона възможност в едно производство да наведе всички свои възражения и да представи доказателства, след което въз основа на съвкупното им разглеждане да се направи преценка дали да бъде издадено НП и с каква правна квалификация. Не се констатира и да е изпълнено изискването за обосноваване на НП, което е една от гаранциите за законосъобразност на същото.

Доколкото от представените доказателства не се установява безспорна фактическата обстановка, така както е посоченото в АУАН и твърденията на контролните органи, то настоящата инстанция установява, че са допуснати нарушения на производствените правила, не е установено безспорно извършено нарушение, което е довело и до издаване на неправилно НП.

Съдът не споделя изложените доводи в писмената защита на процесуалния представител на въззиваемата страна. Дори да се приеме, че представения граждански договор е без достоверна дата и поради това, В. П. С. не е разполагал с него към момента на проверката, дейността която е извършвал напълно съвпада с тази отразена в граждански договор от 10.02.2022г.

Налице е класически пример, според настоящия съд, на строителна дейност, която е била извършена и заплатена под формата на облигационно отношение, и не следва да бъде характеризирана като трудово правоотношение по смисъла на чл.1, ал.2 от КТ.

Като се има предвид изложеното, според настоящия съд е безпредметно да се навеждат други доводи, в т.ч. относно възраженията за неправилно приложение на чл.27 и чл.28 от ЗАНН. Ако нарушението беше доказано по несъмнен начин, правилно е бил определен размера на имуществената санкция при предвидения минимум, а като се има предвид чл.415в, ал.2 от КТ, приложението на чл.28 от ЗАНН, която е обща разпоредба спрямо цитираната разпоредба, е неприложим.

При този изход на делото, не са налице условията за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на въззиваемата страна.

С оглед очерталия се изход на делото, в полза на жалбоподателя „И.” ЕООД гр.Монтана съгласно чл.63д, ал.1 и ал.2 от ЗАНН следва да бъдат присъдени разноси за адвокатско възнаграждение във въззивното производство в размер на 150 лева.

На основание горното и чл.63, ал.2, т.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА Наказателно постановление № 12-2200070/23.06.2022г. на Директор Дирекция „Инспекция по труда” - Монтана, с което на „И.” ЕООД, ЕИК: xxx, гр.Монтана, с управител Н. И. М., в качеството на работодател е наложена имуществена санкция в размер на 1 500.00 (хиляда и петстотин) лева на основание чл.416, ал.5 вр. с чл.414, ал.3 от КТ изцяло, като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

ОСЪЖДА Дирекция „ИТ” – Монтана, да заплати на „И.” ЕООД, ЕИК: xxx, гр.Монтана, с управител Н. И. М. сумата от 150.00 (сто и петдесет) лева - разноси по делото за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред АС - Монтана в 14- дневен срок от съобщаването му на страните, че е изготвено, на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава дванадесета от АПК.

Съдия при Районен съд – Монтана: _____